

[Krog Hansen.]

bemærkninger om, hvorfor vi finder det uhyre vigtigt, at lærlingene kommer med i den almindelige ferielov. En lærling, som står i lære i 4 år og 4 måneder, har jo krav på 78 dage. Han kommer i lære uden at kende ferieloven, og han kender heller ikke lærlingeloven; derfor kan jeg fremdrage masser af eksempler på, at en lærling bliver misbrugt. De tager deres fulde ferie det første år, hvor arbejdsgiveren giver dem den lave løn, og når de så kommer til det sidste år og stadig væk regner med, at de skal have 3 ugers ferie, så siger arbejdsgiveren: det har du ikke krav på, du har kun krav på 6 dage, og hvis du vil holde længere ferie, så må du selv betale. Det betyder altså, at i det år, hvor lærlingen får en ret høj lærlingeløn, da kommer arbejdsgiveren kun til at betale 6 dage af denne ferie. Man kan sige, at for den mester, der kun har en enkelt lærling eller to, betyder det ikke så meget, men vær sikker på, at på de virksomheder, hvor man har 400 eller 500 lærlinge, dér bliver det mange, mange penge, og jeg mener helt afgjort, at lærlingene må ind under ferieloven på samme måde som alle andre mennesker i dette samfund.

Vi har ikke meget håb om, at dette forslag bliver vedtaget, selv om man er velvillig, selv om man er positiv, men må jeg sige til ordførerne for regeringspartierne: hvis der bliver nedsat et udvalg, hvad der vel gør, så vil jeg i hvert fald bede ordførerne eller dem, der kommer i dette udvalg, om sagligt at gå ind i diskussionen om alle disse problemer. Det vil i hvert fald ikke skade noget, uanset om man nu vil gå ind for disse forslag eller ej, at man kender hele problematikken, når arbejdsministeren fremlægger et forslag eller der i folketinget måske til næste år fremlægges et forslag om 4 ugers ferie og i det hele taget følgende de linjer, som vi i socialistisk folkeparti har skitseret.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlggaard): Ja, vi er jo efterhånden kun en meget lille trofast skare, som foretrækker at drøfte ferien fremfor at holde den. Det er vel som så mange andre ting: noget, man ikke skal overdrive, og jeg skal derfor give afkald på en hel del af de bemærkninger, som jeg synes debatten kunne give anledning til.

Men der blev stillet et konkret spørgsmål til mig af hr. Simonsen, som gik ud på, om jeg ville nedsætte et udvalg om ferispørgsmålet, så det kan ligge klart til næste overenskomstsituation, hvordan det i fremtiden vil komme til at ligge på ferieområdet. Bestvarelsen af dette spørgsmål ligger vel i og for sig i svøb i det; jeg allerede har sagt i mit første indlæg her. Der er en nøje indbyrdes saglig sammenhæng mellem feriens længde, feriegodtgørelsens størrelse, den egentlige arbejdstid, arbejds lønnen og arbejdsvilkårene i øvrigt, og der er mellem disse ting, jeg her har nævnt på den ene side, og på den anden side omkostningsniveau, forbrug, den økonomiske balance i det hele taget ligeledes en stærk saglig sammenhæng. Man må nødvendigvis erkende denne saglige sammenhæng i tingene, som er der, hvad enten det ene eller det andet spørgsmål finder sin løsning ved lovgivning eller ved samarbejde og overenskomst mellem parterne på arbejdsmarkedet eller i øvrigt på anden måde. Denne sammenhæng kan man tage i betragtning, eller man kan prøve at øve vold imod den, men man kan ikke nægte, at sammenhængen er der, og at den er væsentlig. Regeringen vil naturligvis søge at tage den nævnte sammenhæng i betragtning. Vi har et stærkt ønske om, at lovgivningsmagtens og erhvervslivets og arbejdsmarkedets organisationers initiativer af betydning for arbejdsmarked og samfundsøkonomi afstemmes bedst muligt med hinanden. Det kan naturligvis kun ske ved, at vi tager spørgsmålene op til indbyrdes drøftelse; og det er klart, at det er regeringen, der dér må være ledende. Vi har forud for de overenskomstforhandlinger, som nu er bragt til afslutning, skønnet, at der ikke fra alle sider, som var væsentlige i denne forbindelse, har været den fornødne interesse i at gå ind i samordnede forhandlinger. Det er jo imidlertid noget, der kan ændre sig, og som vi i hvert fald fra regeringens side håber vil ændre sig, og hvis vi skønner, at der kommer et gunstigt klima i den kommende tid og forud for de næste forhandlinger, ja, så vil vi selvsagt tage initiativ til bredere drøftelser i udvalg eller på anden måde. I sådanne bredere drøftelser må spørgsmålene om feriens længde og feriegodtgørelsens størrelse selvsagt indgå som meget væsentlige bestanddele.